

RENOVACIÓ

Setmanari Nacionalista Republicà

Any III.—TARRAGONA, 13 Mars de 1915.—Núm. 86.

EL-LECCIÓNS PROVINCIALS

Candidatura republicana per al Districte de Falset-Gandesa

En Pere Lloret Ordeix

En Magí Isern Miralles

En Manuel Solanes Cabré

Als electors del Districte falset-Gandesa

El diumenge vinent se veurà per primera volta, en el districte de Falset-Gandesa, la lluita d'idees, puig que'ls camps estaràn ben deslliurats. Tres candidatures se presenten per aquest districte. La una d'elles, la conservadora volem ja descartarla ja que'l seu afecte podem assegurar serà nul, tot i comptant ab l'apoió oficial. Hi ha padrins que a vegades no serveixen per a res i aquesta es una de les que'l pobre noi-candidat no ha de servir-li ni per consol.

Podém doncs afirmar que la lluita serà entre les extremes dretes i esquerres, abdues de coalició, i en tota sinceritat, sense cap classe d'apassionament, es a dir, deixant apart l'entusiasme que'ns dongui la fermesa dels ideals vers la candidatura de coalició republicana, volém tractar de qui formen aitals candidatures o lo que representen.

La candidatura de dretes, integrada pels elements lliberals, regionalistes i carlins, representa una barreja de gent que fins are ja hem tocat els seus resultats en l'actuació desenvolupada en la mateixa Diputació de Tarragona i son els mateixos gossos pro en diferents collars i aquesta candidatura ve a fer renaixer el funest caciquisme i la reacció, morts ja quasi es podia dir.

L'altre candidatura, la republicana, representa les lligítimes aspiracions de la comarca falsetana, representa la reivindicació d'aquest districte sostenint, a la vegada, la bandera que temps ha venen enarborant en aquelles terres, bandera d'anticaci-

quisme, d'antireaccionisme. La candidatura d'esquerres serà una valla ferma que s'oposará a les immoralitats de l'administració provincial, ella serà la defensora dels interessos d'aqueixos pobres municipis avui atropellats.

Veieu doncs lo que representen abdues candidatures, ningú dubtará un moment per a resoldrer a la que han de votar i de cap manera poden dubtar en votar la candidatura de coalició d'esquerres, negant el mes ínfim apoió a l'altra candidatura, ja que si aquesta triomfés serian orfes de representació els deures sagrats de la vostra comarca.

Els tres candidats que encarnen la llibertat que vol assolir el poble son:

En Magí Isern i Miralles

republica federal;

En Manuel Solanes i Cabré

republica radical; i

En Pere Lloret i Ordeix

nacionalista republica.

Tots ells son ben coneguts de vosaltres per les seves idees democràtiques i lliberals de les que en varies ocasions n'han donat bones proves i es necessari que voteu amb convicció an aquests tres candi-

datos per a impedir que pugui predominar en els escons de la nostra Diputació Provincial aquest conglomerat que entranya una immoralitat política, com es la coalició dels monàrquics, regionalistes i carlistes.

La salvació d'Espanya per l'article 29

L'article 29 acaba d'entrar novament en acció; un nombre gran, un nombre crescut de candidats a Diputats provincials acaben d'ésser elevats a la categoria de tals per obra i gracia d'aquest simpàtic 29, que no permet vigorositats ni lluita ni apassionaments.

D'aquest gran nombre de proclamacions sols un, i un no fá la regla, es republica; els demés son monàrquics. ¿Què prova aixó? Que en front d'aquets candidats no hi podien anar a lluitar els elements republicans. De manera que, aquesta gran massa d'Espanya a quals districtes corresponen aquets Diputats, es monàrquica o així ho manifesta. La Monarquia per a ella serà l'encarnació del benestar. Ja no aspira a més. Està governada per gent amb qual gestió estarà tan conforme, que a l'el-legir noves persones que la representen, les busca a les fileres d'en Romanones, Dato Maura...

I, vet'aquí, que, en tot aquest gran tros d'Espanya no's deuen sentir la guerra de l'Àfrica (obra monàrquica). Les mares d'aquesta Espanya no deuen

tenir cap fill, absolutament cap, a les ermes terres rifenyes.

Vet'aquí, que, l'admirable tirania del Banc Nacional (dirigit pels economistes monàrquics), no deu influir en la vida d'aquesta Espanya.

Vet'aquí, que, la prohibició d'intervindre l'element civil en el Concells Superiors de guerra i marina; la llei de Jurisdiccions; la llei de les oposicions de Notaries; la lluita civil, etc., etc., (obres, totes elles ordenades i sostingudes per les mentalitats monàrquiques), no deu importar absolutament res an aquesta Espanya que proclama Diputats monàrquics sense lluita ni oposició. Que nomena representants per l'article 29...

¡Oh Espanya, Espanya! ¿Quin dia serà el de la teva regeneració...?

La tragedia espanyola no porta traçes d'acabar. La guerra, la fam i la miseria no porten vena de fugir de entre nosaltres. Com fou ahir, serà demà, els mateixos sistemes, els mateixos mètodes i procediments, els mateixos homes... ¡Així no avança! ¡L'Espanya está estacada!

Per obra de la ignorancia que influeix a tindre la consciencia o'ls convenciments equivocats, o per obra de l'imposició indigna, asquerosa i despòtica del caciquisme... lo cert es que una gran part d'Espanya demostra viure amb relativa felicitat, no aspirant a cap reforma capital en el sistema de governació de l'Estat. Espanya, es un país de benaurança!

¿A què venen, doncs, aquets planys d'arrèu de la Península? ¿A què vé l'amotinàr-se els pobles sencers, amb les dones al davant, demanant pá? ¿Qué es aixó de gemegar perque se encareixen els queviures? ¿A què treu cap el clamar perque les obres se paren i queden mil braços amb vaga forçada?

¿Qué es aixó de gemegar demanant coses que tindrieu dret a exigir? ¡Oh, callèu! ¡Silenci!

Avui, a proclamar l'excelencia de l'article 29. I demà... demà ja ni's recordarèu dels vostres deures, ni de l'estat precari d'aquesta Espanya tant desventurada en tots conceptes.

I es per aixó que nosaltres, els catalanistes republicans, ens sentim de cada dia més republicans i mes catalanistes i amb mes braó per a defençar a la nostra patria.

◆ ◆ ◆

festa d'afirmació tarragonina

La ciutat de Tarragona, apacible i silenciosa, ha tingut un digne gest de serenitat exemplar en la realització de l'acte que'l dissabte últim va tenir lloc a l'Hotel Continental en ocasió de fer ofrena al nostre volgutíssim amic i company En Pere Lloret, regidor i President de la Cambra de Comerç, d'un homenatge, per haver aquest sapigut interpretar fidelment el modo de pensar dels elements mercantils tarragonins en assumpto de tanta inquietut com ho es el de les zones o ports francs, pendent d'aprovaació a les Corts.

Hi va haver el propòsit deliberat per part de determinats elements de restar importancia an aqueix acte, al extrèm de negar-se la premsa local diària a publicar senzilles notícies d'informació general, procurant d'aquest modo enterbolir la intenció recta i clara que guiava als iniciadors de l'homenatge.

El propòsit d'aquests iniciadors va quedar, no obstant, ben definit en l'hora de l'àpat en qüestió, quan per boca del nostre no menys amic senyor En Manuel Font va ofrenar-lo al senyor Lloret.

Dèia el senyor Font: aquest acte no ho es de protesta contra ningú; és senzillament d'afirmació tarragonina, i els nostres desitjos son de que totes les ciutats germanes gaudeixin de treball creador, d'una riquesa i d'un benestar tal, que la seva força impulsadora irradii també per les comarques seves; però nosaltres estém gelosos de lo nostre com tothom ho està de lo seu, i per tant no permeterém mai que hi hagi qui ens vulgui pendre, ni sisquera capgirar lo que ens correspon com a propi, aixó nostre que havém muntat i consolidat pedra sobre pedra, amb

les nostres suors i amb la nostre sang mateixa. L'acte d'ara, tendeix més bé en afirmar la nostra personalitat tarragonina que a discutir principis generals d'un projecte qualsevol; hem vingut a aquí per a, alhora que homenatjar al amic i ciutadà patriota, refermar més i més el nostre esforç, la nostra activitat i també per a esperorar als bons compatricis que com En Lloret posen al servei de la ciutat dels nostres amors i de tots els nostres entusiasmes, la llur inteligencia i la llur activitat.

Moltes més belles i encoratjadores paraules digué el senyor Font mentres anava desgrunant el seu discurs d'ofertament, totes elles dites amb gran serenor, reveladores d'un estat normal de consciencia ciutadana, propia del qui com éll anhèla que totes les forces de la ciutat s'unissin per a laborar per la cultura espiritual, i per a la major expansió de la riquesa finses a fer de Tarragona una ciutat que fos espill i exemple vivent de civiltat i ciutadania única.

No volém creure que al senyor Font no li muntessin a flor de llabi paraules d'energicà protesta contra aquells que a l'ombra havien tramat la desnaturalització de l'acte de referencia; però les va sapiguer dominar tant destrament, va alçar el nivell de l'expressió tant a la mida, que les idees li van eixir precises i justes, demostrant-nos que és un home equilibrat, que sab donar a les coses el seu valor just: no pas el valor que els altres voldrien que s'els hi donés. Fou aplaudidíssim al terminar.

* * *

En mig d'una gran ovació s'aixeca a parlar l'homenatjat, En Pere Lloret.

En paraula reposada, tranquila i concisa, comença remerciant l'honor de que és objecte, i delicadament el refusa per—diu éll—no creure-s'en mereixedor.

S'apoya amb lo exposat pel senyor Font per a refermar una vegada més que, l'acte que s'està celebrant, no té altre transcendencia que la anunciada; óó és, una festa d'afirmació tarragonina nascuda al caliu de la intervenció que éll ha tingut en motiu de les conferencies que darrerament van donar en el Saló de sessions de l'Ajuntament els senyors Coromines, Ferrer i Vidal i Cambó, sobres ports i zones franques.

Se dól de que hi hagi hagut qui, prenent ferir-lo, s'escandalitzés que un autonomista parlés com parlà éll al Ajuntament.

Sincera el seu càs amb una brillant parrafada, rublerta de sana doctrina nacionalista, cercant amb gran felicitat lo que diu En Prat de la Riba en el seu llibre «La Nacionalitat Catalana» quan fa referencia als cercols concèntrics per a deduir-ne, que l'individu comença estimant primerament a la familia, passant pel municipi, la comarca, la regió i la nació i es pert en la humanitat.

Entra de plè a parlar de lo dels ports i zones franques en relació a Tarragona, i aixó dóna lloc a a que'l nostre estimat amic i company se remontés a gran alçaria al estudiar amb gran cura de detalls i no poca competencia problema tant transcendental.

El no haver après apunts—cosa que ens dól en l'ànima—, fá que no poguém oferir als nostres llegidors ni sisquera un mal resúm de lo molt i ben documentat que va dir En Lloret. El centenar de comensals que oí amb un respectuós silenci la brillantconferencia den Lloret, assentia sovint quan aquest terminaba un paragraf en el que deixaba ben concretament dita la materia estudiada.

Feu una calurosa defensa del port de Tarragona que d'uns anys ensà ha vist augmentar considerablement el tràfec d'exportació, per a treuren la consecuencia lògica, de que càs de concedir-se una llei de ports i dipòsits francs, el nostre es trova en inmillorables condicions per a demanar el dipòsit franc si Barcelona obté el port o zona franca, única manera d'harmonitzar els interessos d'ambdues capitals.

Terminà remerciant l'obsequi de que havia sigut objecte i s'ofereix en tot moment a laborar per la prosperitat moral i material de Tarragona, donant un visca a la Ciutat que fou repetit per tots els oients.

Se li feu una xardorosa ovació de simpatia i reconeixement.

La magnífica *corbeille* de flors naturals que hi

havia al centre de la taula presidencial amb una llagada de les quatre barres, fou enviada a la distingida esposa del homenatjat, la senyora donya Josepa Rossinyol, a requeriment del senyor Font. Tant hermosa com memorable festa terminà a les dotze de la nit amb els naturals comentaris de reforçament i vitalitat tarragonina.

* * *

Llista d'assistents al àpat d'homenatge a n'En Lloret:

Pere Lloret, Joan Dalmau, Macià Malloll, Ramón Barceló, A. J. Escofet, Eliseo Ponz, Manuel Font, Ramón Cavallé, Josep Gilabert, Antoni Montesinos, Lluís Clavell, Celestí Salvadó, Francesc Coca, Faust Carbó, Eugeni Saugar, Antoni Ventura, Joan M. Piñol, Josep A. Lopez Bertràn, Joan Galofrè, Teodor Llebaria, Manuel Bonet, Manuel Perez Landa, Agustí Lliteras, Carles de Castellarnau, R. Huguet Mauri, Antoni Albafull, Pere Estella, Josep Campmany, Josep Vendrell, Josep Floresvi, J. Bru Ferrer, J. Sabater Domenech, P. Gabriel Gatell, Josep Gil, Anton Ferreté, Lluís Panadés, Josep Rimbau, Salvador Ripoll, Salvador Solé, Artur Roca, Francisco Solé, Antoni Pelegrí, Josep Roca, Frederic Gay, Antoni Punyed, Baldomer Carnicé, Antoni Musolas, J. Nadal Delhom, Antoni Tarragó, Agustí Co Martí, Angel Abella, Manuel Pedrol, Andreu A. Bessa, Pompei Vall, Josep M.ª Pujol, Josep M.ª Vilá, Cosme Oliva Toda, Joan Ruiz Porta, Joan Andreu, Josep Montagut, Joan Julivert, Eduard Garreta, Carles Masdeu, Gumersind Baradat, Josep Baradat, Josep Romeu, Pere Rosanes, Pau Cornadó, Rafel R. Alió, Gumersind Baradat (pare), Francisco Potau, Bonaventura Ollé, Gregori Saugar, Josep Sabater, Teodor Solé, Josep Mas, Felip de Veciana, Francisco Vidal, Josep Boronat, Josep M.ª Juni, P. Olivella Ricomá, A. Ribas Llagostera, Josep Arana, Artur Pardines, Carles Vilella.

Adhesions rebudes:

Josep Vilar Tomás, Lluís Norregaard, Enric Ventosa, Manuel de Orovio, Benigne Dalmau, Manuel Figueras, Manuel Monguió, Josep Viejobueno, Joan Boada, Enric de Cereceda, Rafel Baldrich, Agustí Sevil.

◆ ◆ ◆

El Nacionalisme i els jornals

Quan mes estudiem la nova orientació del nacionalisme català, mes ens afermem en la creencia que'ls autors de les noves orientacions responen a un estat de consciencia que'n estat latent corava en el sí del nostre poble i sols falta un apostolat per que's manifesten de una manera intensa.

Reflexionant quelcom en les causes que produeixen la actual injusta repartició de la riquesa, causa de tots els mals, sempre trobarem com a causa primera que de aon deriva el mal estar que produeix la miseria es el monopoli de la terra. Ni les associacions per a acudir a la resistencia del capital ni la cooperació en ses múltiples aspectes, ni la major economia en els governs, ni la millor cultura, ni de les millors habilitats per al treball, ni amb els estalvis que podessin fer els treballadors, ni la intervenció per ells mateixos en el govern, ni de la millor distribució de la terra de un modo mes general; cap d'aquestes reformes pot ésser un remei radical per a acabar amb la miseria; serán, si voleu, *paños* calents que aliviarán de moment; el mals socials, no's curarán de soca-arrel mentres l'actual societat sostingui el monopoli de la terra; subsistint la propietat individual de la terra en la forma actual, serà completament impossible el millorament social, mentres se puguin transferir tots els impostos als consumidors; mentres els propietaris de la terra puguin augmentar la *venta*; aquesta, absorvirá tots els progresos; i els pobres treballadors no millorarán de condició social.

Es tant clar aquest problema, que passa una cosa semblant amb aquells dibuixos que fa alguns anys se varen vulgaritzar amb el nom de «aont está la pastora?»; era molt difícil trobar-la, pero una vega-

da vista, no's podia mirar el dibuix que no's vegés la pastora.

Veus-aquí lo que passa amb la nacionalització de la terra; una vegada estudiat el problema, no's pot pensar en cap del remeis preconitzats per a arribar a la pau social, que tingui la virtut de convencer, de persuadir, que no hi há mes camí per a conquerir un mes perfecte estat social en harmonia amb la justícia, si no parteix del principi de nacionalitzar la terra.

No es la igualtat d'interesos lo que preconitzan no es el comunisme que otrofia la virtut del treball i la iniciativa individual de aplicar l'esforç del treball a la terra per a poder obtindre el producte integre del treball.

En el penúltim número de RENOVACIÓ indicavem una de les fórmules per a nacionalitzar la terra, del gran economista espanyol Flores Estrada; en pròxims números, anirem publicant sobre'l mateix tema les idees de alguns altres economistes per a anar vulgaritzant aquestes doctrines.

P. A. M.

Catalunya escarnida novament

El digníssim i estimat president del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria de Barcelona, En Josep Puig i Esteve, fou processat temps enrera per un discurs pronunciat al Ajuntament de Barcelona amb motiu de fer-li entrega d'una Bandera Catalana, i de qual fet, ja'n donguérem a son dia compte a nostres llegidors.

Darrerament fou dictada una amnistia pels processats per delictes polítics. Tothom creia i esperava que an aquesta amnistia hi fora comprés el procés den Puig i Esteve, i no ha pas sigut aixís, puix que l'Audiencia de Barcelona ha donat una interpretació absurda declarant que l'acte per el qual es perseguia an En Puig i Esteve no entrava en la llei d'amnistia, perquè'l discurs pronunciat pel processat no ho fou en un acte públic.

Sempre que's tractava de processos per manifestacions del pensament havíem vist, fins ara, que la llei d'amnistia els perdonava amb un ampli oblit, mes ara, per disort, nostra hem tingut de veure una distinció de la llei, una exclusió d'aquest benefici a un digne ciutadà de Catalunya, a un ciutadà catalanista, heus aquí tot!

Está vist doncs que quant se tracta de gent honorable, que quant se tracta de aplicar la llei i la gracia als catalanistes se fa sempre de ben estranya guissa.

I davant aixó, davant d'aquestes injustícies amb que el govern espanyol tracta a Catalunya devem protestarne i com a bons catalans ens ajuntém a la campanya empresa per a desfer la interpretació tant absurda que s'ha donat a aquesta amnistia i fer que se indulti an En Puig i Esteve. I aixó devém exigirho amb tots els medis de que disposém i no s'ha de parar fins a lograr el que'l digne president del benemérit «Centre Autonomista de Dependents» de Barcelona, estigui lliure del procés que se li segueix.

Sobre Ports francs (*)

De la conferència que donaren al saló de l'Ajuntament el dissabte de la setmana passada els Srs. En Pere Corominas, En Francesc Cambó i en Lluís Ferrer i Vidal, en treguerem tres conclusions:

Primera: que'ls esmentats senyors vingueren aquí amb el perjudici de que nostra ciutat era contraria en general a l'establiment dels Ports Francs o Zones Neutrals.

Segona: que'ls esmentats senyors creien que en nostra ciutat es desconeixia en absolut lo que representaven aquestes institucions.

Tercera i última: que'ls esmentats senyors ignoraven en absolut la situació especialíssima del nostre Port en relació a l'establiment del Port Franc a Barcelona.

(*) No publicat en el passat número, per excés d'original.

Aquestes son les tres conclusions que en treguerem i com es de suposar ens causaren bastant mal efecte, ja que lo que menys deu exigir-se als qui van a una població a tractar de un problema trascendental, es que avans hagin estudiat les qüestions que puguin afectar-la, i molt mes quant aquelles persones son de la talla de les que havem citat avans.

Del primer extrem ja en quedaren prompte convençuts segons manifestacions fetes per elles mateixes.

Del segon n'estém segurs els tarragonins puig que, de uns quants anys ensá, se'n ve tractant en nostra ciutat, en conferencies, converses i en la premsa local, amb bastant extensió. No obstant havem de reconèixer que el Sr. Corominas ens feu un bell parlament i que amb una gran riquesa de detalls ens exposá el procés de les Zones Neutrals o Ports Francs, i sempre es agradós el oír, encar que repetides, les idees, de llabis de qui s'expresa com ell sab fer-ho.

Respecte'l tercer extrem, es al que mes extensió volem donar-hi, perquè es potser el mes interessant per a nosaltres. Dirá el Sr. Corominas que sens dubte tots els ports al voltant de un port franc amb el temps frueixen també l'aument de moviment perquè a n'ells s'hi embarquen i reben totes les mercaderies que van i provenen del gran port. Aquesta afirmació nosaltres la acceptem com a principi general i estem convençuts que aumentaria el moviment dels ports de Valencia, Alicante, Almeria, etc. etc; emprò donades les condicions *especialíssimes* del Port de Tarragona no hi cap aquest augment, al menys nosaltres no trovem cap raó que'ns ho apoi-hi i anem a veurer el perquè.

Suposém per un moment que's concedeix el Port Franc a Barcelona i acceptém la teoria sustinguda per En Pere Corominas i Garriga i Massó i estudiem-la per lo que afecta a Barcelona-Tarragona.

El moviment del port de Barcelona es indiscutible que tindria un augment i aquest consistiria en la major importació i exportació que es clar que no fora sols en lo de Barcelona, sinó en lo que's rebria per a expedir i rebre de les demes regions d'Espanya la majoria de les quals deurién fer els envius per via marítima hasta el port mes proper an aquestes regions, i amb aixó tenen raó per lo que afecta als altres ports però no pas per al de Tarragona i anem a veure el perquè no'ns aumentaria sinó que en els treuria quasi tot el moviment del nostre port.

La distancia entre el port de Barcelona i Tarragona es tant curta que fa del tot impossible el que el moviment de la nostra regió se efectui per la via marítima entre els dos ports. Els números ens demostraran que lo que hagués de anar a Barcelona, per raons de economia hi aniria per ferrocarril i no pas per mar. Vegis:

Embarc en el port de Tarragona, terme mitg per mil kilos.	1'50
Desembarc al port de Barcelona, terme mitg per mil kilos.	2'50
Impostos de transport per mil kilos.	2'25
Estiva i desestiva del vapor.	2'00
Nòlit (flete) per mil kilos.	3'00
Gastos despatx d'Aduana expedició i reexpedició, i per a rodonir, per mil kilos.	0'75

Total per mil kilos (via marítima) Ptes. 12'00

Com podem veure, aquests números son ben aproximats a lo que costaria el transport per via marítima de Barcelona a Tarragona o vice-versa, però no volem arribar-hi en aquesta quantitat, i rebaixem-ne el 50 per 100 d'aquest cost, o sigui deixem-lo a 6 pessetes. Anem a veure si aixís i tot es possible competir amb el ferrocarril.

Les Companyies del F. C. sabem que aplicant una tarifa mínima de 2'5 céntims per tonelada i kilometre obtenen benefici i, per lo tant, des de Tarragona a Barcelona que per a rodonir hi ha 100 kms., podrién aplicar una tarifa a raó de Ptes. 2'50 per tonelada, com tenim precedents a Tarragona que quant se ha tractat de partides soltes de alguna importancia han aplicat la de 4 ptes. i com sabem tots que están aplicant actualment una tarifa de 11 ptes. des de Barcelona a Valencia en competencia a la via marítima que no resulta a mes de una 3 céntims tonelada i kilometre.

Després de fets aquets números creiem doncs impossible que el moviment d'irradiació que's senyalen els senyors, avans esmentats pugui vindre per al nostre port, sino que es natural i llògic que anés per la via férrea, qu'es la mes barata en el nostre cas.

I d'aquí que afirméssim que els conferencians no haguessin estudiat la situació especialíssima del nostre port comparat amb el de Barcelona.

La gesta den Joan Blancas

¡Si son els francs gent d'ànima aguerrida, difícil és complí amb la seva empresa, davant dels catalans que amb llur bravesa defensen pam a pam la seva vida!...

Tan ferma, l'enemic don' l'embranchida als murs de Perpinyá que, sola, opresa, apar caure un moment en lluita encesa, essent pels defensors restituída.

En Blancas desseguida se'n adona qui queia presoner en la batalla; i armant-se novament de la tizona aixís parla, arrogant, dalt la muralla:

—¿Venjar-se amb el meu fill, vos, mon rival? ¡Aquí teniu, covard, el meu punyal!

SALVADOR BORRUT I SOLER.

Valladolid 27 Febrer 1915.

NOVES

Acompanyat d'atent B. L. M. hem rebut del Sr. President del Centre Catalá de Sabadell, còpia de la comunicació que han adreßat a la Junta Permanent de l'Unió Catalanista i de la qual ens ocuparem en un de nostres properes edicions.

Nostre bon amic i paísá, En Antoni Rovira i Virgili ha obtingut el títol d'Advocat, de lo que'ns alegrém, adreßant amb aital motiu a nostre benvolgut amic el nostre mes ferm desitg de que sigui ben brillant la continuació de sa carrera.

Nou surtit de **Corbates elegants**.—**Moneders** de pell i seda.—**Alta novitat**.—**Preus de fábri-ca**.—**AL DIA**. Rambla de Sant Joan, 40.

El Sr. President de la Cambra de Comerç d'Espanya, a Paris, ens demana, amb atenta lletra, fem avinent que en las seves oficines, carrer Laffitte, 45, i sens cap remuneració, tots els comerciants i industrials hi trovarán tots els datos que'ls hi puguin interessar per a la venda a França de llurs genres sens necessitat d'intermediaris.

El proper dia 19, festa de Sant Josep, obrirá les seves portes al públic el nou establiment de Pasteleria i Comestibles «Casa Recasens» de la Rambla de Sant Joan, 45. Per les noves que tenim creiem que dita casa será una de les millors del seu genre per lo que li augurém una bona i favorable acullida de nostre públic.

En Manuel Figueras, president del «Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria» ens comunica en atent saludo la constitució del Concell Directiu per el present any, el que es com segueix: President, En Manuel Figueras; Vis-President, En J. Brú Ferrer; Secretari, En Pere Olivella Ricomá; Vis-Secretari, En Lluís Henriquez; Caixer, En Agustí Palau; Comptador, En Marcell Anglés; Bibliotecari, En Josep Vendrell, i Vocals, En Carles Masden i En Joan Granada.

Hem rebut el primer número de la revista *América Latina* que's publica a Londres.

El tema preferent dels articles i dels gravats que s'hi inserten, es l'actual guerra europea, i tant el text com la ilustració están fets amb veritable gust.

Deixem establert el canvi i que tingui una vida ben llarga li desitjem a la simpática revista anglesa.

Societat de socors mutua
TARRAGONA I SA PROVINCIA
 dels cassos de malaltia, vellesa, invalidesa, viudetat i mort
 Inscripta en el Govern Civil i en la Comissaria general
 de Segurs, segons mana la Llei.

Director facultatiu: **DR. RABADÀ**
 Per a més informes dirigir-se al domicili social:
 Rambla St. Joan, 75, pral. De 10 a 12 i de 5 a 7

CLÍNICA I CONSULTORI PER A LES MALALTIES DE LA DONA

Vies urinaries, Cirurgia operatoria, parts electroterapia i anàlisis micro-químic d'orina i productes patològics.
 Sero-Reacció de Wassermann.—Aplicació del 606

BAIX LA DIRECCIÓ DEL DR. RABADÀ

*Ex intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex-ajudant de la Policlínica del Dr. Fargas i Metge
 de les Cases de Socors de Barcelona*

Consulta de 10 a 12 i de 5 a 7. — Per a obrers, de 7 i mitja a 8 i mitja nit. — Per a'ls pobres, franca,
 dilluns, dimecres i dissabte de 12 i mitja a 1 i mitja.

Rambla de Sant Joan, 75, principal. — TARRAGONA

CAMISES

CORBATES

NOVITATS

GILBERT GERMANS : Unió, 20

Galeria Fotográfica d'Art

PERE PALLEJÀ — Unió, 18

PERE LLORET

CORREDOR REIAL DE COMERÇ

Apodaca, 9

GRANDS NOVITATS en

Sombreros i Gorres

RAMON ALOQUIN

UNIÓ, 20

AL DIA

Perfumeria
 Confeccions
 Novitats

RAMBLA SANT JOAN, 40

JOAN ESBERT

FARMACÉUTIC

UNIÓ, 22

Joan Ruiz i Porta

PROCURADOR

Vilamitjana, 9, 1.er

Farmacia Central
 Laboratori Químic Bacteriológic

Marti Güell

Rambla Sant Carles, 41 : : :
 : : : i Sant Fructuós, 5

BOTELLERÍA "LA TARRACONENSE"

DE

MUSTÉ I VIDAL

UNIÓ, 40

Els duenyos de aquesta nova botelleria, se complauen en oferir-la al públic, participantli que en ella hi trovarà sempre un complet i variat asurtit de tota classe de licors i vins generosos.

SERVEI ESMERAT

PREUS ECONÓMICS

SERVEI A DOMICILI

CHAMPANYS DE TOTES MARQUES

Gran Fábrica de Calçat

= DE =

RAMÓN CAVALLE

TARRAGONA

TELEFON 120

REAL, 56

IMPRESA
 Llorens
 i Cabré
 Fortuny, 4
 TARRAGONA

C.^a de Seguros Generales de Dusseldorf
 Segurs de transports

La New-York, de New-York

Companyia de segurs sobre la vida

L'UNION, de Paris

Companyia de segurs contra incendis

L'Assicuratrice Italiana, de Milán

Companyia de segurs contra accidents

La Continentale, de Mannheim

Segurs de transports

Passeig de Colón, 11 i 12 - Barcelona

SUBDIRECTOR A TARRAGONA:

Maciá Malloí Bosch, carrer de Mar, 1

PAPERERÍA I EFECTES D'ESCRITORI

— DE —

JOAN M. PIÑOL

Unió, 1 — TARRAGONA — Telefon 181

Gran assortit en llibres ratllats de totes menes i tamany : Escribanies : Plumes Stilogràfiques : Pesa-cartes : Copiadors, etc : Gran novetat en pitja papers amb rellotje veritat : Postals de totes menes i albums per a les mateixes.

PREUS SUMAMENT BARATOS

MOSTELLE

(RAIMOST)

Suc de raïms sense alcohol

The Grape Juice C.^o L.^d

Londres i Tarragona

El Vermouth més higiènic

Un excelent refresc

El millor aliment en les malalties i convalescència

Se ven per tot arreu

MAGATZEM DE FERRETERIA

FUMISTERIA I QUINCALLA

Eines de totes classes - Objectes per a regals

Articles per a magatzems de vins i olis

Maciá Malloí Bosch, Carrer de Sant Agustí, 9